

помогне с каквото може съветския народ в тежката му борба".

Само българското профашистко правителство и управляващата буржоазна върхушка посреднича с одобрение германската агресия против Съветския съюз. Те предоставиха на германските окупатори за нуждите на тази война българските щосета, железници, пристанища, летища. По заповед на немското командуване част от българската войска окупира България и Гърция. Всички търговски договори със СССР бяха анулирани, фашистки елементи извършиха покушение върху съветското консулство във Варна и разгромиха и разграбиха съветската книжарница в София. През юли 1941 год. в София се проведе голяма блокада, в която бяха арестувани и интернирани в концентрационни лагери много комунисти, реисисти и симпатизанти на партията.

В този съдбоносен за нашия народ момент, партията имаше да изпълнява върховен дълг; да вдигне всичко честно и прогресивно против германските окупатори и тяхните български помощници, да разшири и укрепи народното антифашистко движение и да създаде могъщо партизанско движение, което със своите въоръжени, диверсионни и саботажнически акции да разрушава немските комуникации в тила и с това да облекчава борбата на Съветската армия на Източния Фронт. На 24 юни Политбюро на ЦК взе курс към подготовката на българския народ за въоръжена народосвободителна борба. Централният комитет преустрои цялата своя работа с оглед нуждите на революционната борба. За ръководене на въоръжената към ЦК беше създаден специален военен център. В страната се завърнаха членът на политбюро Антон Иванов, полковник Цвятко Радойнов и много други изпитани в революционната борба членове на Комunistическата партия, за да отدادат силите и знанията си в помощ на своя народ. Още на 26 юни в околностите на Банско беше образувана първата партизанска чета, начело с Никола

Чинов